

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/26/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013202127
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013202127.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: W. S., narodený X. G. XXXX, s bydliskom H., K. XX, právne zastúpeného: JUDr. Peter Vačok, advokát, so sídlom Bratislava, Vázovova 9/a, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 30. septembra 2013, č.p. KM-OPS2-98/2013, na odvolanie žalobcu proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č.k. 2S 286/2013-40, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č.k. 2S 286/2013-40, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte len „krajský súd“) Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č.k. 2S 286/2013-40 (ďalej v texte len „odvolaním napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a Rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 30. septembra 2013,

č.p. KM-OPS2-98/2013 (ďalej v texte len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky z 3. júla 2013 č. 154, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Krajský súd v odvolaním napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že z pripojeného administratívneho spisu

zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 154 zo dňa 03.07.2013 podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Dôvodom prepustenia bola skutočnosť, že dňa 13.05.2013 v čase okolo 14:30 hod. na parkovisku pred domom č. XX na G. ulici v G. pri zaistení a vykonávaní bezpečnostnej prehliadky príslušníkmi odboru inšpekčnej služby západ, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR neoprávnene prechovával plastovú zatavenú striekačku s obsahom 0,39 g kryštalickej látky, u ktorej bolo znaleckým skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/1654 zistené, že obsahuje metamfetamín s koncentráciou 65,4 % metamfetamínu. Táto koncentrácia predstavuje 255 mg čistej látky, čo možno považovať za šesť obvykle jednorazových dávok drogy spôsobilých ovplyvniť psychiku užívateľa.

Uvedený skutkový stav bol zistený na základe šetrenia nadriadeného, ktorý ako dôkazy využil výsledky vlastného šetrenia, na základe ktorého zabezpečil výsluchy osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci a to príslušníkov PZ odboru inšpekčnej služby západ ÚIS SKIS MV SR Mgr. K., Mgr. U., Ing. D., PaedDr. N., ktorí okrem iného opísali okolnosti zaistenia predmetnej injekčnej striekačky pri bezpečnostnej prehliadke žalobcu dňa 13.05.2013.

Nadriadený tiež zabezpečil znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/1654 a znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7238, ktorým bola zistená prítomnosť metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu vo vzorke moču žalobcu.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím č. KM-OPS2-98/2013 zo dňa 30.09.2013 tak, že rozklad podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd v odvolaní napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/, § 233 ods. 1 a 2, § 238 ods. 1 a 4 a § 241 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej v texte len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) a vyslovil názor, že súhlasí s názorom žalovaného, ktorý zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl v tom, že žalobca bol nečestným a nedisciplinovaným príslušníkom PZ, keď prechovával omamné látky, ktoré aj sám požíval. Žalobca konal v rozpore s § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov ako aj v rozpore s nariadením nadriadeného (časť I. písm. a/ bod 8 rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ v platnom znení; čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v platnom znení), pričom sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru v PZ a nedodrжал služobnú prísahu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta ustanovené v § 48 ods. 3 písm. g/ a h/ zákona. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý konal tak, ako je vyššie uvedené a dopustil sa konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ.

Krajský súd sa pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v prejednávanej veci v zásade sústredil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých žalovaný vychádzal, nie sú pochybné, najmä spôsobom ich zistenia alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či na základe vykonaných dôkazov možno logicky dospieť ku skutkovému záveru, ku ktorému dospel žalovaný.

Posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom

správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Z § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu nedošlo k porušeniu žalobcom namietaných zákonných ustanovení a konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo vykonané v súlade so zákonom. Správne orgány náležite zistili skutkový stav a pred vydaním rozhodnutia si zaobstarali všetky potrebné podklady, ktoré boli získané zákonným spôsobom. Dôkazmi preukazujúcimi spáchanie protiprávneho konania žalobcom sú nadriadeným vykonané výsluchy príslušníkov PZ Mgr. G. K., Mgr. I. U., Ing. I. D. a PaedDr. C. N., v ktorých opísali okolnosti zaistenia injekčnej striekačky pri bezpečnostnej prehliadke žalobcu zo dňa 13.05.2013. Správne orgány si tiež zabezpečili znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/1654, na základe ktorého bola zistená prítomnosť drogy metamfetamínu v injekčnej striekačke, ktorá bola zaistená u žalobcu a tiež znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7238, ktorý preukazuje zistenie prítomnosti stôp metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu vo vzorke moču poskytnutého žalobcom. Vzorka moču jednoznačne preukázala, že žalobca pred poskytnutím vzorky moču užil drogu, z čoho je zrejmé, že ju pred jej užitím musel mať v držbe. Expertka Kriminálnostického a expertízneho ústavu PZ kpt. Ing. F. Q. vo výpovedi dňa 24.06.2013 uviedla, že nemohlo dôjsť k neoprávnenej manipulácii so vzorkou moču a krvi žalobcu. Vysvetlila, že prítomnosť metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu v krvi žalobcu nebola zistená z dôvodu, že metamfetamín dosahuje v krvi maximálne plazmatické koncentrácie približne 2 až 4 hodiny po perorálnej aplikácii. Vzhľadom na to, že správne orgány oboch stupňov preukázali protiprávne konanie žalobcu, krajský súd v zhode so žalovaným vyhodnotil námietku žalobcu o tom, že na ním predložených nohaviaciach nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok ako bezpredmetnú.

K námietke žalobcu, že žalovaný vychádzal z výsluchov príslušníkov PZ, ktorých sa nemohol zúčastniť, krajský súd uviedol, že zákon č. 73/1998 Z. z. neposkytuje účastníkovi konania možnosť zúčastniť sa výsluchu svedkov a klásť im otázky. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa k jednotlivým výpovediam ako aj ku všetkým dôkazom, nakoľko bol dňa 28.06.2013 oboznámený s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru ako aj s dôkazným materiálom.

V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.). Žalovaný v samostatnom personálnom konaní hodnotil všetky zadovážené dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach (§ 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.) a dospel k záveru, že žalobca svojím protiprávnym konaním uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalovaný v súlade s platnou právnou úpravou (§ 233 zákona č. 73/1998 Z.z.) vykonal prešetrenie veci. Dôkazy, ktoré zhromaždil a vyhodnotil v súlade so zákonom, považoval za postačujúce pre vydanie napadnutých rozhodnutí a spáchanie protiprávneho konania žalobcu týmito dôkazmi riadne preukázal.

Poukazovanie žalobcu na to, že neboli brané do úvahy výsledky jeho doterajšej služobnej činnosti v PZ, nie je namieste. Je potrebné konštatovať, že aktívne plnenie uložených úloh policajtom je základnou služobnou povinnosťou každého policajta, a to počas celej doby príslušnosti k PZ, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 48 ods. 3 zákona

č. 73/1998 Z.z.. Svoju profesionálnu anamnézu žalobca sám negoval svojím protiprávnym konaním. Aktívne a svedomitě plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie spáchané policajtom. Zákon č. 73/1998 Z.z. dokonca v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy.

Ďalej krajský súd uviedol, že pokiaľ ide o námietku žalobcu, že služobné hodnotenie a posudok o jeho služobnej činnosti vypracovávaný jeho nadriadeným bol na podnet vedúceho štyrikrát prerábaný, nie je ničím podložená a nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v dostatočnom rozsahu odôvodnené tak, ako to ukladá § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.. Žalovaný sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami, na ktoré žalobca v podanom rozklade poukazoval.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že správne orgány neskúmali trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmali naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., krajský súd poukázal na to, že porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. s priestupkovou zodpovednosťou policajta. Záonné predpoklady prepustenia musia byť splnené v čase rozhodovania o ňom, pričom nie sú závislé od výsledku prípadného trestného alebo priestupkového konania.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 2Sžo 156/2008, 2Sžo/189/2010) vyplýva, že „v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z.. Preto nemožno vo veci žalobcu v súdnom preskúmvacom konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku skúmať otázku prezumpcie neviny, trestnosť činu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom, prípadne naplnenie znakov skutkovej podstaty priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd teda v personálnych veciach príslušníkov Policajného zboru nie je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, či bol spáchaný trestný čin alebo priestupok. Sankciu za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou a sankciou. Záonné predpoklady prepustenia musia byť splnené v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu.“

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy v danom prípade spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď v rozpore s postavením príslušníka PZ preukázateľne vykonával protiprávnu činnosť popísanú vyššie.

Z obsahu služobnej prísahy (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.) vyplýva, že policajt má byť čestný, statočný a disciplinovaný, ktorý svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, a že sa bude riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti policajta ustanovené v § 48 ods. 3 písm. g/, h/ zákona č. 73/1998 Z.z..

K základným povinnostiam policajta podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. patrí okrem iného aj povinnosť plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného; v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a dodržiavať služobnú disciplínu.

Splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočíva v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprisnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa uvedeného konania dopustil.

Ďalej krajský súd uviedol, že každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti. Na činnosť PZ sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti, a s tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ. Žalovaný v čase rozhodovania o prepustení žalobcu v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou, v ktorej je nezastupiteľný, posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom. Hromadný výskyt určitého protispoločenského konania totiž musí vyvolať náležitú odozvu, či už vo forme novej právnej regulácie vzťahov, alebo využívaním prísnejších opatrení, ktoré platný predpis dáva k dispozícii.

Zložením sľubu podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. sa občan stáva príslušníkom PZ - kategórie osôb, ktorých konanie, ak je v rozpore s právnymi predpismi, bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcie štátu. Funkciu štátu plní policajt za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové, zdravotné zabezpečenie. Od iných osôb nemožno očakávať plnenie sľubu - vyššiu vernosť a ani zhovievavosť k policajtovi, ktorý sa dopustil protiprávneho konania. Naopak, prirodzeným je očakávanie, že policajti pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej tak, ako sa k tomu zaviazali.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia v medziach žalobných dôvodov dospel krajský súd k záveru, že žalobu je potrebnú ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietnuť.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobca vo veci nebol úspešný a žalovaný podľa ustálenej judikatúry v takomto prípade zásadne nemá právo na náhradu trov konania.

II.

Odvolyvanie

Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č. k. 2S 286/2013-40, odvolanie (ďalej v texte len „podané odvolanie“), v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte len „odvolací súd“) odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobca sa nestotožnil s názorom, že posúdenie otázky porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nie je možné preskúmať v rámci súdneho preskúmania rozhodnutia. Podľa žalovaného je pravdou, že súd nemôže nahrádzať správnu úvahu správneho orgánu. Na druhej strane je však potrebné mať na zreteli, že ani správna úvaha nemôže byť svojvoľná, mimo hraníc zákonnosti. Tejto otázke sa mal podľa žalobcu prvoinštančný súd venovať. S použitím správnej úvahy je spojená aplikácia základných ústavných princípov, ktoré musí správny orgán skúmať. Z tohto dôvodu neposúdenie tejto otázky prvoinštančným súdom považuje žalobca za nesprávne právne posúdenie a vyhodnotenie veci.

Žalobca sa nestotožnil ani s názorom, že súd by nemal brať do úvahy výsledky doterajšej služobnej činnosti žalobcu v Policajnom zbore. Vyhodnotenie podmienok uvedených v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. sa nutne nemôže viazať len na konkrétny skutok. Celú situáciu je potrebné podľa žalobcu vyhodnocovať v kontexte celého pôsobenia žalobcu v Policajnom zbore. To podľa žalobcu vyplýva z predmetného ustanovenia, z ktorého je zrejmé, že je potrebné brať do úvahy správanie sa žalobcu počas celej doby výkonu služobného pomeru, vrátane jeho skúseností, hodnotení a úspechov.

III.

Vyjadrenie k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril listom spísaným 23. decembra 2015 žalovaný (ďalej v texte len „vyjadrenie žalovaného“). Odvolaním napadnuté rozhodnutie považoval za vydané v súlade so zákonom, dostatočne odôvodnené a prvoinštančný súd sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, a preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil ako správne.

Žalovaný ďalej uviedol, že v nadväznosti na argumentáciu žalobcu v podanom odvolaní žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, ale iba opakovane poukazuje na nesprávne zistený skutkový stav. Žalovaný sa preto pridŕža svojho písomného stanoviska k podanej žalobe voči rozhodnutiu žalovaného.

V závere svojho vyjadrenia žalovaný zdôraznil, že krajský súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy, a že prvoinštančný súd nemôže preskúmavať správne rozhodnutie nad rámec námietok vymedzených v žalobe (s výnimkou § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Svoje tvrdenie podporil žalovaný aj niekoľkými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnutý Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č.k. 2S 286/2013-40, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu podľa § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa § 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 211 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a po neverejnej porade senátu dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolací súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa prvoinštančný súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmavať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Odvolací súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k odvolaním napadnutému rozhodnutiu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsahnutých v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Predmetom odvolacieho súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol rozklad a potvrdil Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky z 3. júla 2013 č. 154, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Na úvod odvolací súd zdôrazňuje, že služobný pomer príslušníka Policajného zboru je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka Policajného zboru vyplýva z osobitnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník Policajného zboru sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastňuje na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostrannými aktmi tieto vzťahy zakladať, meniť alebo rušiť. Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v Policajnom zbore. Každý príslušník Policajného zboru, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť Policajného zboru (podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2016, sp.zn. 3Sžo 98/2014).

K odvolacej námietke žalobcu, ohľadom možnosti preskúmania posúdenia otázky porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti (správnej úvahy) v rámci súdneho prieskumu rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

Podľa ustanovenia § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Odvolací súd poukazuje, že správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci

určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Práve tolerančné - úvahové pásmo obmedzuje súd pri súdnom prieskume. Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu (argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom), pričom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného nepostačuje, keď vec zostáva v polohe rovnako závažných argumentov.

V zákone č. 73/1998 Z.z. zákonodarca explicitne nedefinuje, čo pokladá za porušenie prísahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechali správne mu orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností.

Podľa odvolacieho súdu zákon síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

V predjednávanej veci sa krajský súd dostatočným a zároveň vyčerpávajúcim spôsobom venoval tomu, či správne orgány náležite zistili skutkový stav veci pred vydaním napadnutého rozhodnutia, či si zaobstarali všetky potrebné podklady na vydanie rozhodnutia, a či boli získané zákonným spôsobom, pričom krajský súd mal za preukázané, že dôkazmi preukazujúcimi spáchanie protiprávneho konania žalobcom boli nadriadeným vykonané výsluchy príslušníkov PZ Mgr. G. K., Mgr. I. U., Ing. I. D. a PaedDr. C. N., v ktorých opísali okolnosti zaistenia injekčnej striekačky pri bezpečnostnej prehliadke žalobcu zo dňa 13.05.2013, znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/1654, na základe ktorého bola zistená prítomnosť drogy metamfetamínu v injekčnej striekačke, ktorá bola zaistená u žalobcu a tiež znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/7238, ktorý preukazuje zistenie prítomnosti stôp metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu vo vzorke moču poskytnutého žalobcom.

Odvolací súd zároveň dodáva, že žalobca v podanom odvolaní nijak nevyvrátil (ani neuviedol) právne východiská žalovaného, ktoré by preukazovali pri aplikácii správnej úvahy jeho vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu uvádza, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v dostatočnom rozsahu odôvodnené tak, ako to ukladá § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.. Žalovaný sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami, na ktoré žalobca v podanom rozklade poukazoval.

K odvolacej námietke žalobcu, ohľadom toho, či je alebo nie je potrebné brať do úvahy výsledky jeho doterajšej služobnej činnosti v policajnom zbore pri aplikácii § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. odvolací súd uvádza, že pri posúdení porušenia prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať, teda vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy správneho orgánu, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity preukázaného porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti prihliadnuť aj na osobu policajta (jeho doterajšie hodnotenia), na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu (zabezpečovanie iných služobných povinností), za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, na dôsledky.

Odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že žalovaný pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy aj pozitívne výsledky jeho doterajšej služobnej činnosti, keď v rozhodnutí žalovaného uviedol, že podľa zhodnotenia služobnej činnosti odvolateľ dobre ovláda právne aj interné predpisy upravujúce výkon štátnej služby pri zabezpečovaní ochrany diplomatických misií, plnenie služobných úloh je u neho na veľmi dobrej úrovni, do služby nastupuje včas, riadne ustrojený a pripravený, s pracovníkmi diplomatických misií, iných organizácií a úradov jedná korektne a slušne, v prípade potreby ochotne vykonáva štátnu službu aj nad základný čas služby v týždni alebo aj mimo stanovený rozpis služieb,

svojim kolegom je vždy ochotný pomôcť, voči starším kolegom sa správa s rešpektom, požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok počas výkonu štátnej služby nebolo u neho zistené. Tieto však vzhľadom na ďalšie okolnosti, predovšetkým povahu protiprávneho konania, ktorého sa žalobca dopustil, vyhodnotil žalovaný v rámci svojej správnej úvahy tak, že nemôžu ospravedlniť žalobcovo protiprávne konanie.

Uvedené posudzovanie v rámci správnej úvahy žalovaného podľa názoru odvolacieho súdu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, predovšetkým s ohľadom na to, že každý príslušník policajného zboru má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti. Na činnosť policajného zboru sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou policajného zboru je chrániť záujmy spoločnosti, a s tým sú spojené aj vyššie nároky na činnosť jeho príslušníkov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nevyhovel podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. októbra 2015, č.k. 2S 286/2013-40, ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil.

V.

Trovy konania

O náhrade trov odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a contrario a § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania v správnom súdnictve neumožňuje.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolací súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.